

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 2539

Doknr.
340043

Dato
25-04-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 17. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 227 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem (MFU) Peter Kofod (DF).

Spørgsmål nr. 227:

"På baggrund af artiklen 'Stod bag mishandling af Naser Khaders 14-årige datter: Nu er hun dømt for knivvold mod en anden', www.bt.dk, den 10. marts 2016, vil ministeren da redegøre for, om Københavns Kommunes akutinstitution Kløvermarken kan tilbyde den pædagogiske indsats, der givetvis skal til for at håndtere pigens adfærd? Og vil ministeren herunder kommentere på, hvorfor en pige, der tidligere har været anbragt på en åben institution, som hun stak af fra for at begå kriminalitet, igen har været anbragt på en åben institution, da hun begik de forhold, som hun nu er dømt for?"

Svar:

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af SOU alm del spørgsmål nr. 226, så henhører afgørelsen i sager om særlige støtte til børn og unge efter serviceloven til kommunerne, Ankestyrelsen og i sidste ende domstolene. På den baggrund finder jeg ikke anledning til at udtale mig om, hvorvidt den pædagogiske indsats på den pågældende institution modsvarer pigens behov eller baggrunden for beslutningen om kommunens valg af konkret anbringelsessted.

Jeg kan dog udtale mig generelt om kommunernes forpligtelser i forbindelse med anbringelser af børn og unge uden for hjemmet.

Når en kommune har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung, skal kommunen vælge det anbringelsessted, som bedst imødekommer barnets eller den unges behov. I den forbindelse skal kommunen også vurdere, hvorvidt der skal ske anbringelse på et åbent anbringelsessted, på en delvis lukket døgninstitution eller afdeling eller på en sikret døgninstitution.

Hvis en kommune oplever, at et barn eller en ung gentagne gange stikker af fra et anbringelsessted for at begå kriminalitet eller på anden måde viser ikke at profitere af anbringelsen, skal kommunen overveje, om barnet eller den unge skal anbringes på et andet anbringelsessted. Dette kan for eksempel være et anbringelsessted med en anden pædagogisk tilgang eller med andre muligheder for fast- eller tilbageholdelse.

Opholdssteder og døgninstitutioner efter servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, har pligt til at ansætte personale, som har de nødvendige pædagogiske kvalifikationer og kompetencer til at håndtere den målgruppe, som tilbuddet angiver at kunne håndtere. Det er socialtilsynene, der godkender og fører tilsyn med, at opholdsstederne og døgninstitutionerne kan levere den indsats, som modsvarer målgruppens behov, jf. §§ 5 og 6 i lov om socialtilsyn.

Jeg kan oplyse, at regeringen fremsatte forslag til lov om voksenansvar den 30. marts 2016, hvori indgår forslag om en vis udvidelse af de eksisterende regler for magtanvendelse på anbringelsessteder. Baggrunden for lovforslaget er den aftale om "Klare rammer for voksenansvar for anbragte børn og unge", som satspuljepartierne indgik i efteråret.

Det foreslås bl.a. at etablere hjemmel til, at medarbejdere på opholdssteder og døgninstitutioner kan tilbageføre et anbragt barn eller en ung, der stikker af fra anbringelsesstedet, når tilbageførelsen sker som led i omsorgspligten, og hvor barnet eller den uge udviser en adfærd, der medfører en risiko for skade på barnet eller den unge selv eller på andre. Desuden foreslås en udvidelse af den eksisterende adgang til tilbageholdelse i op til 14 dage i forbindelse med en anbringelse, så et anbragt barn eller en ung kan tilbageholdes i yderligere 14 dage også undervejs i et anbringelsesforløb på opholdssteder og døgninstitutioner.

Det er foreslået, at loven skal evalueres to år efter ikrafttræden.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann